Выходить у Львовѣ що дня (крôмѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на четверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на четверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 60. Пятниця 15 (27) Марта 1891. Рôкъ I.

Переглядъ политичный.

Зъ застереженьемъ приходить ся намъ подати ось слѣдуючу вѣсть, що межи Молодочехами прийшло до роздѣлу. Именно бôльше умѣркованѣ зъ нихъ, и то тѣ, котрѣ належали давнѣйше до клюбу Старочеховъ, а доперва послѣдноѝ каденціи соймовоѝ змѣнили свое переконанье политичне, мали получити ся зъ селяньскими послами моравскими. Причиною того было пересвѣдченье, що становище ихъ довело до розбитя правицѣ, понеже клюбъ молодоческій цѣлковито зôставъ полишеный при твореню бôльшости. Въ полученю оджеже зъ моравскими послами, мають они утворити умѣркованый клюбъ ческій, котрый увôйшовъ-бы въ складъ лѣвицѣ. Для Молодочеховъ, вѣрныхъ давнѣйшому становищу, роздѣлъ такій есть убійчимъ ударомъ. Яко Молодочехи, не суть они теперь цѣлкомъ страшнѣ и глядѣти мусять подобныхъ собѣ чинниковъ, щобы утворити сильнѣйшу опозицію. Прийде до того, що одна часть ческихъ пословъ власне на перекôръ другоѝ, займе становище Старочеховъ, а дальша буде сварка, якъ была до нынѣ. Здаесь тому, що Молодочехи, котрѣ не зможуть заступати добре своихъ власныхъ дѣлъ, не заступилибъ и интересôвъ народу рускогo, котрый пôдъ ихъ опѣку хотѣли были ôддати нашѣ смѣхолюднѣ опекуны.

Гр. Тааффе завôзвавъ на дняхъ до себе голову Кола польского Яворского для обговореня зъ нимъ ситуаціи и розпôзнаня о скôлько можна числити на пословъ польскихъ. Понеже переговоры зъ лѣвицею не суть цѣлковито зôрванѣ, для того можливымъ булобы пытанье, яке становище займали бы Поляки взглядомъ лѣвицѣ. Одна зъ польскихъ газетъ обговорюючи сесю справу, пôдносить, що зближенье Поляковъ зъ лѣвицею есть цѣлкомъ можливе, божь истнують деякѝ точки вспôльнѣ такъ одноѝ, якъ и другоѝ сторонѣ.

„Интересы нашѣ народнѣ — пише згадана часопись (*Gazeta Narodowa*) — не мѣшають нѣгде въ Австріи дѣлъ либеральныхъ Нѣмцевъ а противно. Погляды на политику заграничну маемо вспôльнѣ, що бôльше умѣркованый либерализмъ навѣть догоджуе Полякамъ, щобы лишень не бувъ забарвленый неприязнею для Церкви“.

Дальше пôдносить сеся газета точки, на котрыхъ можливымъ булобы порозумѣнье Поляковъ зъ Нѣмцями. Точки тѣ суть слѣдуючѣ:

1. Вспôвъудѣлъ гр. Таафого.
2. Льояльне и прихильне поступованье зъ рештою давнои правицѣ.
3. Рôвноправне становище Кола зô становищемъ Нѣмцевъ.
4. Рѣшительне ôдклоненье фикціи о суперечности интересôвъ Галичины зъ интересами Державы.

Тымчасомъ найновѣйшѣ вѣсти голосять, що деп. Яворскій конферовавъ зъ гр. Тааффе и Гогенвартомъ, и мавъ ся погодити зъ тымъ послѣднымъ до вспôльнои акціи. Всѣ тѣ вѣсти принимати треба надзвычайно осторожно, тому и не ручимо за вѣрнôсть такъ одноѝ якъ и другоѝ.

Послѣдными часами, по причинѣ поставленя кандидатуры кн. Бисмарка въ Ґановерѣ, рознесли ся сотнѣ, найбôльше суперечныхъ, вѣстей. Органа прихильнѣ Бисмаркови, стали кричати, себъ-то-бы правительство, бачучи, що безъ Бисмарка рады собѣ дати годѣ, завзываe его назадъ до кермы державою. Рôвночасно пущено вѣсть, що небавомъ мае прийти до встрѣчи мѣжь цѣсаремъ а кн. Бисмаркомъ у ген. Вальдерзена. Поважнѣйшѣ органы, заперечуючи тому, подали однакъ яко правду, що Бисмаркъ, бажае взяти участіе въ нарадахъ избы вельможъ, будь-то-бы въ парляментѣ на случай выбору его зъ девятого округа. Чисто бисмарковскій органъ *Hamburger Nachrichten* по довшôмъ мовчаню, заперечивъ всѣмъ тымъ вѣстямъ. Що въ ôдносинахъ межи цѣсаремъ а Бисмаркомъ зайшла якась змѣна, се рѣчь певна, но и вѣродостойне есть то, що змѣна та выпала на гôрше. О встрѣчи цѣсаря зъ Бисмаркомъ и мовы бути не може. Впрочѣмъ надходячій день уродинъ експканцльера, покаже найлѣпше, якъ успособленый цѣсарь взглядомъ Бисмарка.

Религія, яко средство политичне въ рукахъ правительства, може бути незвычайно великои ваги. Доказомъ того есть Россія, котра ôдъ давна стремить до того, щобы при власти свѣтскоѝ сполучити разомъ и власть духовну въ своихъ рукахъ. Кôлькадесять миліонôвъ православныхъ, ôддало ся ѣй цѣлковито, одно слово царемъ подиктоване а царскимъ синодомъ высказане формуе довôльно совѣсть и переконаня ортодоксôвъ. Зъ Уніятами дѣло скôнчене: „наймилостивѣйше лагôдностію и вырозумѣлостію довѣвъ царь до того, що добровôльно приняли они вѣру батькôвъ своихъ, вырекли ся блуду и пôддали царскоѝ милости.“ Такъ бодай говорить ся въ Россіи, а що оно иначе, о тôмъ знае весь свѣтъ. Якъ обходить ся правительство российске зъ Поляками католиками, якъ обходить ся зъ католиц-

Смерть Хмельницкого.

(Урывокъ.)

(Конець.)

На вежи надъ замкомъ дзвôнъ годину дзвонить.
Розносить ся гомôнъ, звукъ за звукомъ гонить;
Вже пôвнôчь настала... удары гремучѣ
То гроmy, то давону миняють ся въ тучѣ.
Дванайцять, средъ бурѣ шумного посвисту
Пробило — сказавъ-бысь, що силу нечисту
Збудило, и пекло гдесь выйшло на гарцѣ,
Ночи-жь бо такои не тямлять и старцѣ.
Дванайцять бье! — Хмары яснѣють лунами,
Дрôжить и воркоче земля пôдъ стопами,
Грôмъ близько десь вдаривъ. Шугнулись [повалы
Стариннои вежѣ и въ грузы упали,
Дзвôнъ ругнувъ великій, що значивъ годины
И въ проваль скотивъ ся безоднѣ глубины;
А цѣлый виднокругъ, средъ громôвъ посвару,
Займявъ ся кровавовъ луною пожару.
Козацка ватага не звыкла тревоги,
Зъ просоня, въ задумы схопилась на ноги,
И вже за щаблицю хвата декоторый,
Готовъ воювати хоть неба просторы.

— „Ура: на погибель врагамъ Украины!“
На постели смертноѝ, якъ трупъ зъ домовины
Пôднятый заклятьемъ, встае, оживае
Опирь атамана, страшно споглядае,
Кипячою кровью набѣгли зѣрницѣ,
Палають, неначе тіи блыскавицѣ,
Що громами сыплють изъ чорнои хмары;
Блѣдый, непритомный, подôбный до мары;
Зъ розкрытою грудью, що дыше жарею
И голосомъ дивнымъ, якъ звукъ пôдъ землею,
— „Ура!“ закричавъ ôнъ „ура!...“ Богъ поможе!
„Кто тôльки шаблицю удержати може,
„Кто лицарь — за мною!“ — Тутъ кинувъ ся [сильно,
Замѣривсь рукою и съ крикомъ безвôльно,
Подавшись закотомъ, назадъ похиливъ ся.
Кто живъ, Атаману на помôчь схопивъ ся,
Обскочили други навколо лôжницѣ,
Обмотали старця сильніи правицѣ,
И голова сива страшного ватажки
На братніи груди склонилась. Стогнъ тяжкій,
Предовгій розлягъ ся по цѣлôй кôмнатѣ,
Сумно забряжчали ржавіи булаты
Козацкимъ подзвôннымъ на смерть Атамана....
И хвиля настала тяжка, дожидана
Давно и тревожно; — Хмельницкій кôнчавъ ся!
И той, що нѣ людямъ, нѣ доли не давъ ся,
Коли доля, люде и все, що есть злого,
Зъєднались, мовь ворогъ на згубу для него,
На славы вершинѣ, у зениту силы,
Якъ дубъ пôдъ сокировь, скотивсь до могилы!
Упавъ пôдъ рукою смертнои властинѣ....
А люде згадавши о тôй домовинѣ,
Де Антей Вкраины спочине сномъ вѣчнымъ,
Вразъ именемъ стануть звать ѥ розличнымъ:
Спасеня — чи зрады; якъ кождый умѣе....
Ажь колись-колись тамъ, якъ страсть занѣмѣе,
Якъ кривда новая прийде до старои....
Надъ гробомъ настане судъ правды святои....

И тужно и тяжко въ нарôжнôй свѣтлици
Минали годины у мрачнôй темници.

— — — — — — — — — — — —

— Выговскій!
— Тутъ батьку.
— Кôнець вже приходить....
Не въ поли, не въ битвѣ зô свѣта ось зводить
Смерть люта! — а гину якъ тая собака!...
Гей думки-жь, вы думки!... Где кôнь мôй, [кульбака,
Степы розкотистѣ? Где вôльна Вкраина?
Все счезло — пропало! Житье якъ година
Промчалось, хоть стôльки минулось въ нѣмъ [горя....
А скôлькожь то крови?! Ôдъ моря до моря
Въ червонôй калюжи брогаешь стопою,
Завсѣгды и всюды, въ очахъ предомною
Кровь тая палае, зъѣдае зôрницѣ!
А тамъ на днѣ серця, въ тôй божôй керницѣ,
Жерело слезъ зсякло — сухе вже до чиста,
Хоть хочь не заплачешь!... О Мати Пречиста!
Колибъ ще прожити оденъ рôкъ, единый,
То я-бъ показавъ вамъ, превражѝ скотины,
Где раки зимують! Судьбы не зборотѝ!...
На спокой, до гробу — не то до роботы...
Та нѣкому дати мечь пôмсты безсильный;
Ой! гôркій тамъ буде мôй сонъ замогильный!
Оденъ чортъ!... Втравила московска гадюка,
А нѣ — то заѣлабъ проклята розпука....
Выговскій! — Ты знаешь, кто серце то гаду,
Мовь жертву, покинувъ не скупячи ѣду,

нимъ духовеньствомъ, то рѣчь всѣмъ звѣстна. Помало, систематично стремить до того, щобы сповнити слова царя Николая: „Не спочну, поки одинъ еще „Dominus vobiscum" буде въ Россіи. Протестанты помалу приходять до пересвѣдченя, що они цѣлковито зависимі ôдъ волѣ осôбнои для нихъ вызначенои секціи.

Теперь прійшла черга и на мослемитôвъ, замешкуючихъ Кавказъ. Пôсля проекту Побѣдоносцева утворено въ Петербурзѣ двѣ комисіи, котрі мають уложити проектъ реорганизаціи духовеньства музулманьского въ горѣшнôмъ Кавказѣ. До часу, закимъ комисіи не доповнять тои працѣ, утворено при генералъ-губернаторѣ кавказскôмъ посаду урядника до особенныхъ препорученъ (щось подôбно якъ бувъ Добряньскій въ Варшавѣ). Урядникъ мае остро наглядати духовеньство музулманьске и слѣдити за рухомъ всякихъ сектъ религійныхъ. Коли знощено унію, особні міліцианты, частогусто жиды пôдчасъ богослуженя наглядали, чи священники правлять богослуженье „по указу"; правдоподôбно досвѣдченыхъ сихъ и опытныхъ апостолôвъ перенесуть на Кавказъ, яко инструкторôвъ для духовникôвъ музулманьскихъ. Всежъ таки се, яко средство политичне, и такій способъ поступованя не найчестнѣйшій.

Мѣсце Садулла-паши у Вѣдни, занявъ новый амбасадоръ турецкій Зия-бей. *Polit. Corr.* представляе его яко одного зъ найздôбнѣйшихъ дипломатôвъ турецкихъ. Початково служивъ ôнъ въ розличныхъ миссіяхъ заграничныхъ, опôсля въ министерствѣ справъ заграничныхъ, почôмъ именованый зôставъ посломъ въ Бѣлградѣ. Минувшого року именовано его амбасадоромъ въ Римѣ. Зразу хотѣвъ султанъ именовати амбасадоромъ у Вѣдни Аирифи-пашу, но тôй для приклонного вѣку свого, ôдклонивъ роблену ему пропозицію.

Дописи.

Зъ Сокаля.

Подавши въ числѣ 31 *Народнои Часописи* допись, котра представила въ неправдивôмъ свѣтлѣ Сокальскі ôдносины, радо помѣщуемо прислане спростованье, а то тымъ бôльше, бо на добрôй славѣ нашого мѣщаньства намъ залежить, особенно, если на неславу оно не заслугуе.

„Неправдиве есть — пишуть намъ зъ ôдтамъ — твердженье сокальского кореспондента, мовь-бы читальня въ Сокали числила лишь 10 членôвъ, мовь-бы истнувала лишь для славы, и що до неи майже никто не ходить.

Читальня числить не 10, але 62 членôвъ. Предплачуе сѣмъ рускихъ часописей. Належить до двохъ товариствъ просвѣтныхъ (если до Тов. Качковского, то не ма ся чимъ хвалити *Ред.*) и посѣдае библіотеку, числячу теперъ 246 книжокъ.

Члены, то майже самі мѣщане, котрі учащають до читальнѣ пильно (розумѣесь въ дни святочні), читають часописи, та выпожичають для себе и родинъ своихъ книжки до дому. А що платять вкладки, се найлучшій доказъ, що жадна редакція выдавництвъ своихъ читальнѣ дармо не надсылае, але за пренумерату (бôльше якъ 42 зл рôчно) зъ одноринськовыхъ вкладокъ членьскихъ.

Неправдивою есть такожь вѣсть, яко-бы мѣщаньство тутейше не шановало святъ, „живучи мовь якій поганьскій народъ", бо народъ тутейшій дуже религійный. Не можна хиба, та нема жадной пôдставы жадати ôдъ мѣщанъ руского обряду, щобы латиньскі посты заховували повздержуючись ôдъ масляничныхъ забавъ, що такъ згôршило почт. дописувателя. Таке гôршенье ся то просте фарисейство".

Слѣдує сѣмъ пôдписôвъ выдѣловыхъ членôвъ читальнѣ.

Справы краєви̂.

Комитетъ ликвидаційный кредитового заведеня селяньского оповѣстивъ теперь замкненье рахункôвъ за рôкъ 1890. Сплаты капиталу пожичкового зъ дня 1 сѣчня 1890, выносять пересѣчно 20·45 прц.

Загальный убытокъ въ капиталѣ до кôнця грудня 1889 р. выносить 59.765 зл. 57 кр. а се въ пропорціи до сплаченого за часъ ликвидаціи капиталу 4,684.918 зр. 36 кр. чинить лишь 1·27 прц.

Кошты администраційні въ 1890 р. 94.142 зр. 55 кр., а въ порôвнаню зъ 1889 р. зменшили ся о 17.334 зр. 38 кр.

Зъ кôнцемъ 1890 р. зменшивъ ся станъ пожичковый о 381.319 зл. 93 кр. и выносить теперь 10.702 пожичокъ въ сумѣ 1,483.096 зр. 55 кр.

Станъ листôвъ довжныхъ, які суть въ обѣгу а не мають покрытя, выносить зъ кôнцемъ 1890 р. квоту 172.037 зл. 88 кр. Ôдъ часу истнованя комитету ликвидаційного, с. є. ôдъ 31 сѣчня 1884 р. сплачено пожичокъ 20.035 въ сумѣ 4,684.918 зр. 36 кр.

Комитетъ ликвидаційный заявляе, що хотячи поступати пôсля принятыхъ на себе обовязкôвъ, не лишаесь ему нѣчого иншого, якъ заострити кроки екзекуційні противъ довжникôвъ, позиціи бôльше сумнѣві якъ найскорше цедувати, безъ огляду, въ чиї руки дôстануть ся, а улягаючи обовязкови, годити ся на вывласненье селянъ зъ ихъ баткôвщины.

Комитетъ кôнчить свôй обѣжникъ тымъ, що зробивъ свôй обовязокъ горожаньскій и буде мусѣвъ приступити до точного переведеня дальшихъ крокôвъ, які выплывають зъ законôвъ и судовыхъ рѣшень — безъ закиду, мовь бы власти, покликані до опѣки надъ народомъ, не були остережені передъ наслѣдками такого поступованя.

Рôвночасно ôднѣсъ ся комитетъ до Выдѣлу краєвого зъ просьбою пôдперти ті змаганя.

Загальни̂ зборы Товариства „Просвѣта"

Послѣдни̂ загальни̂ зборы „Просвѣты" ôдбувши̂ ся въ Коломыѣ дня 29 серпня м. р. по довшôй дебатѣ надъ внескомъ акад. Колессы, що до змѣны статуту Просвѣты и реорганизаціи читалень, рѣшили передати справу сесію осôбно выбраной анкетѣ, котра по єи розсмотреню мала завôзвати Выдѣлъ товариства до скликаня надзвычайныхъ зборôвъ, на котрыхъ анкета предложити мала свои дослѣды въ тôй справѣ.

Ôдповѣдно до рѣшеня скликавъ Выдѣлъ „Просвѣты" надзвычайні Зборы, котрі ôдбули ся дня вчерайшого (25 марта). Присутныхъ явило ся не много, всежъ таки поважне число священьства зъ провинціи и кôлькапайцятьхъ селянъ взяло участь въ нарадахъ. Дивовижнымъ выдає ся се, що львôвскі Русины, по бôльшôй части члены Просвѣты не прибули на зборы, хотяй знали, якъ важні на нихъ пытаня пôднесені будуть. Зборы отворивъ голова товариства о. Омелянъ Огоновскій коротколю промовою, въ котрôй пояснивъ цѣль сихъ зборôвъ и завôзвавъ присутныхъ до глубокого застановленя ся надъ тымъ, чи товариство Просвѣта мае лишити ся незмѣнныхъ, чи мае стати ся товариствомъ просвѣтно-економичнымъ.

Дивно однакъ, що найголовнѣйшу тую точку полишено безъ дебаты, а на пропозицію проф. Шухевича приступлено до ôдчитуваня нового статуту, а именно тыхъ его точокъ, въ котрыхъ рôжнить ся ôнъ ôдъ статуту старого. Сильнѣйша дебата вывязала ся при першôй

Ты другъ мôй сердечный, ты добре се знаешь;
Якъ будешь вмирати, про мене згадаешь,
Прощай же до часу, здоровъ будь, щасливый,
Спомина̂й якъ знаешь; но Богъ справедливый
Колись тамъ розсудить, чия въ тôмъ причина,
Що въ царску неволю пôшла Украина.
Не жаль менѣ крови, не жаль и руины,
Хоть важко на душу лягли безъ провины
Вытисненні слезы!... не жаль вже и того,
Що гину такъ марно! тебе лишь небого
Вкраино сердечна, жалую охъ! страшно!
Гулялось, — се правда, гулялось розпашно,
Богъ буде судити; кто брата на брата
Пôднявъ, и кто виненъ, — мы? чи королята?
Я знаю лишь тое, що навѣть и нынѣ
На смертнôй постели, въ конаня годинѣ,
Незможена доси ненависти сила
Бушує въ души тôй, що пôмстою жила.
Для неи — для пôмсты, въ крови я купавъ ся,
Въ ночи спавъ зъ трупами и опиромъ ставъ ся;
Для неи лишь тôльки, а не задля славы
Вязавсь я зъ Татаромъ; злодѣйскі выправы
На спôлку зъ Москвою водивъ-емъ по свѣтѣ.
И я, панъ Вкраины, я царскіи вѣтѣ
Приймавъ.... тфу! зъ поклономъ.... о! доле про-
[клята!
А винни они все!... они — королята,
Що Польщу якъ лахманъ подерли на штуки,
Що братні на брата воздвихнули руки,
И будучнôсть щастя назадъ ôттовкнули,
Они то — Ôтчину изъ волѣ вызбули!...
Король нашъ безсильный, а шляхта здурѣла
Въ ярмо запрягла ся — и тягарь терпѣла...
А мы не схотѣли.... мы вôльніи зъ вѣка,
Козаку не бути рабомъ зъ чоловѣка.
Хоть чортови душу прійшлось запродати
А на паньскôй шиѣ давъ шаблѣ гуляти;
За гараздъ тôй лихву заплатить Вкраина,
Не возьме душѣ чортъ — намъ чортъ не новина,
На гарцѣ йти зъ пекломъ — здержить ще козача,
Въ неволи лишь гнити, отъ! доля собача!...
А зъ ôдкижь намъ иншой надѣять ся долѣ?
Зъ невôльного краю не взяти намъ волѣ;
Москва, бачь шахрайка на мірѣ весь заклята,
Люде якъ скотины, царь зве ихъ „рабята"!
А стôльки добра тамъ, що за кражѣ добуде,
Мѣркуйтежь теперки и думайте люде,
Що то се за дружба — завидна та мила,
Якая тутъ користь и щастье и сила?
Чи добре ôдперти всѣ боднѣ та скриню,
Якъ въ хатѣ лишаесь злодѣйку газдыню?
Чи волѣ якои тамъ можна нажити,
Где зъ рабомъ на спôлку вѣкъ треба ходити?
— — — — — — — — — — — — —

Богъ знає. Богъ бачить. Не хотѣвъ я того,
Про мене зробилось богато, ой! злого.
Щомъ дѣявъ? якъ дѣявъ? се кождый зъ васъ знає,
Щомъ думавъ? якъ думавъ? нѣхто не вгадає.
Средъ битвы и грозы прожилось вѣкъ цѣлый,
И довго — о! довго, гляди на могилы
Ляхъ буде про Хмеля гадати сердито;
Зъ королятъ мы взяли кровавое мыто!...
Ляха гудь якъ хочешь, но держи ся зъ Ляхомъ,
Бо якъ разъ покотишь въ Московщину шляхомъ,
Назадъ вже не вернешь! Ось гину за ôдъ ѣду
За дружбу московску, за польщи обѣду!...
Бо Польща, а Ляхи — то инчи рѣчи:
Ляхи, то лишь племя, народъ чоловѣчій,
А Польща — идея! Ляхъ, Литва, Вкраина,
То митери Польщѣ велика родина:
Рôдня хоть и бъеть ся и сварить здорово,
То матери заєѣ! сказать гôрке слово.
Сиротиньска доля — не знать бы намъ єѣ,
То дѣти безъ иеньки, народъ безъ идеѣ.
Я, согрѣшивъ тяжко; не хочу прощеня,
Знаю, що для мене не буде спасеня!...
Правда одна въ свѣтѣ, одна у Господа,
Проклятье убѣйцямъ идеѣ народа!...
Пригляньте ся люде! вы честні, вы добрі,
Якъ славно кôнчае атаманъ хоробрый,
Князь Руси, спаситель ха.... ха.... Украины!
Солодка-жь то пôмста, що манить до змѣны?
Вже нишкомъ хохоче, ось смерть у порога,
Тутъ повзнуть двѣ лярвы: одная — тревога,
А друга розпука!... якъ зиркають обѣ....
Пождѣть ще! вѣкъ разомъ жить будемъ у гробѣ...
Щось хтѣвъ-емъ сказати — не дали ті суки!
Чомъ вѣтеръ такъ плаче жалобными звуки?
На цѣлôй Вкраинѣ лишь вѣтеръ у поли
Ще доси гуляє — не знає неволѣ;
Крôмъ вѣтру всѣ въпутахъ — всѣ люде, геть
[чисто,
Дивѣть ся! такъ стало чогось розкотисто —
Такъ сино. — Охъ люде! пускайте — я хочу
Вмирати на степѣ — тутъ тôльки морочу
И нужду собою.... голубки!... братики!
Я степу бôльшъ бачить не буду по вѣки,
По вѣки — мôй Боже! помилуй, якъ згину....
Дай сонъ до могилы — сонъ про Украину!...

Украинка.

точцѣ параграфу другого, котра ось такъ звучить:

„До осягненя цѣли прислугують товариству слѣдуючі средства: а) Выдаванье дѣлъ и всякого рода письмъ въ рускомъ языцѣ, именно-же выдаванье дѣлъ и письмъ популярныхъ для люду сельского и мѣйского. Одинъ зъ членôвъ Просвѣты домагавъ ся розширеня тои точки и выразного зазначеня въ нѣй, що маючі выдавати ся дѣла, мають бути также змѣсти религійнои. Бажанье се поперъ о. Галущиньскій, а опôсля проф. Грушкевичъ. Внесенье не принято. Референтъ выдѣлу Львицкій промовлявъ противо него умотивовуючи тымъ, що належить то до регуляміну редакційного товариства, и въ статутѣ помѣщувати сего не есть умѣстнымъ. Стислѣйша дебата вывязала ся при точцѣ 23, пôсля котрои загальнй зборы скликують ся що два роки и то] лишень до Львова. Зборы освѣдчили ся за стилизацію нового статута що до точки тои. Точка 33, котра призвалає на основанье филіи, въ мѣстахъ де суть ц. к. Староства, змѣнено о стôлько, що филіи закладати ся мають въ мѣстахъ де суть суды повѣтовй.

По принятю зборами сего нового статуту, зъ деякими, зборами ухвалеными змѣнами, поставивъ членъ о. Солтикевичъ внесенье, щобы „Просвѣта" заняла ся выдавництвомъ найдешевшого молитвослова. Опôсля закôнчено зборы многолѣтствѣемъ для Є. В. Цѣсаря, президіи, зборôвъ, головы товариства и всѣхъ членôвъ.

Президіюмъ складали: о. Заячковскій, яко голова, дир. Цеглиньскій, яко заступникъ, той проводивъ зборомъ, секретарѣ п. Рудницкій и о. Єзерскій, референтъ выдѣлу дръ Костъ Левицкій.

Л.

Кроника.

Є. Е Панъ Намѣстникъ именовавъ официялôвъ Казимѣра Сливиньского и Іосифа Бунцля ревидентами; асистентôвъ рахунковыхъ: Вронислава Вильчиньского и Едмунда Копачиньского официялами; практиканта рахункового Феликса Гарлицкого асистентомъ рахунковымъ въ ôддѣлѣ рахунковôмъ галиц. ц. к. Намѣстництва.

— **За блаженный покôй** Роберта Терлецкого, ц. к. совѣтника Намѣстниства за сараньемъ Выдѣлу повѣтового въ Надвôрнѣ ôдправлене было въ мѣсцевои гр. кат. Церкрѣ поминальне богослуженье; мѣсто вѣнця на домовину пэмершого приславъ згаданый Вудѣлъ 25 вр. на рѣчь фонду для вдôвъ и сирôтъ по урядникахъ и слугахъ властей політичныхъ

— **У Вѣдни** въ суботу дня 21 с. м. ôдбула ся промоція 73 слухачôвъ медицины на докторôвъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ. Межи промововаными было лишень 62 жидôвъ.

— **Потверджене засуду**. Михайло Книшъ, бувъ засудженый на 6 мѣсяцѣвъ вязницѣ, внѣсъ рекурсъ до трибуналу касаційного, той однакъ потвердивъ засудъ золочѣвского суду.

— **До Варшавы** прибула 14 лѣтна дѣвчинка сельска Анна Кобяльска. Знатоки добачили въ нѣй надзвычайнй здôбности малярскй. За стараньемъ колькохъ добродѣѣвъ, занявшихъ ся еи дальшимъ образованьемъ, розпочала она перщй студіи пôдъ проводомъ одного зъ найздôбнѣйшихъ малярѣвъ варшавскихъ.

— **Найбôльша приватна библіотека** Сполученыхъ Станôвъ, книгозбôръ Brayton Ives-а въ Новôмъ Йорку спродана зôстала черезъ ліцитацію и принесла 125.000 долярôвъ. Одно дѣло, выданье Шекспира зъ року 1623 спродано за 42.000 долярôвъ.

— **Въ справѣ вдовичо-сирôтского** фонду львôвскои архіепархіи читаємо въ „Львôвскихъ архіепархіяльныхъ вѣдомостяхъ", що мимо частыхъ упôмнень, завôзвань и грозьбъ зменшає ся фондъ вдовичо-сирôтскій, бо деканаты не стягають правильно приналежныхъ датковъ ôдъ священикôвъ. Щобы сему зарадити, рѣшивъ митроп. ординаріятъ при найблизшôй нагодѣ оголосити прилюдно приходы и прозвища тыхъ оо. душпастирѣвъ, котрй залягають зъ довгами; бо до теперь въ жаденъ способъ не можна було довести до того, щобы разъ вже по щирости и точно, бодай ратами, ôддавали онк довгъ, якій черезъ довгй лѣта затягнули. И до нынѣ всего довгу, якій припадає фондови, єсть около 30.000 зр., а що конситорія не має права екзекуціи, то мусить хочь въ сей способъ, стягати сей значный довгъ.

— **Фотографованя померщихъ на хоробы заразливй** заборонило министерство справъ внутрѣшныхъ. Также не вôльно дѣтей умершихъ носити до закладôвъ фотографичныхъ для ôдфотографованя ихъ. Фотографованье иншихъ умершихъ дозволене лишень за призволомъ лѣкаря, доконуючого осмотрюваня тѣла померщого.

— **Поєзуитскій костелъ въ Перемышли** почали вже розбирати, почавши ôдъ вежь. Gazeta Przemyska натякає, щобы комисія для консервованя памятникôвъ запобѣгла тому. Консерваторъ Володисл. Лозиньскій удававъ ся въ тôй справѣ телеґрафично, щобы розбôрку костела застановити, бо єго можна ôдреставрувати на костелъ для войсковои залоги перемыскои. Костелъ той походить зъ XVII вѣку.

— **Страшну катастрофу на мори**, яка постигла була пароходъ „Утопію", пливучу зъ Неаполю до Нового Йорку, въ заливѣ ґибральтарскôмъ, описують теперь часописи пôсля наспѣвшихъ зъ мѣсця катастрофы вѣстей образами, повными траґичныхъ сценъ. Бувъ се корабель емиґраційный, належачій до анґлійского товариства „Anchor" въ Ґлесґовѣ. На корабли находилось поверхъ 700 емиґрантôвъ, а корабельна залога складалась зъ 60 людей. Вечеромъ 17 марта зблизивъ ся корабель до мѣсця, де мавъ закинути якоръ. Перепливаючи по-при анґлійского панцирника „Ансонъ" струя и сильна буря кинула „Утопію" на передъ военного панцирника, котрый передомъ пробивъ глубоку дѣру въ тонкихъ желѣзныхъ плытахъ „Утопіи". Продѣравленый корабель почавъ швидко набирати въ себе воды и вже въ 5 минутахъ почавъ потопати. Зъ усѣхъ подорожныхъ, котрыхъ було 830, выратували 292, а 538 особъ найшли свôй передвчасный гробъ въ студеныхъ филяхъ розбурханого моря. Уратованыхъ примѣщено на Ґибральтарѣ, де дознають ôдъ анґлійского правительства опѣки. Множество трупôвъ мужчинъ, жѣнокъ и дѣтей выкинуло море на испаньскй береги. Щоглы и комины „Утопіи" выстають зъ моря на пôвъ милѣ анґлійскои, т. є. 480 метрôвъ ôдъ берега. Межи емиґрантами находилось богато особъ зъ Австро-Угорщины.

— **Мѣсто Магерôвъ** може повеличати ся передъ свѣтомъ тымъ даромъ дѣйстно маґнацкимъ якимъ надѣливъ єго въ щедротѣ своѣй Є. Е. графъ Вильгельмъ Сѣмѣнскій-Левицкій. Узнавши, що мѣсто не має ôдповѣдного помѣщеня на школу, а ратушь мѣйскій належачій до доминюмъ має всѣ вымоги для тои цѣли, Є. Е. графъ дѣдичь, на вѣковѣчну памятку и въ честь б. п. гр. Александера Стадницкого, згаданый ратушь подарувавъ мѣсту на школу.

Пріймаючи сей великодушный щедрый даръ репрезентація мѣйска уповномочила насъ заявити Є. Е. графу свою глубоку вдячность, що мы ниже пôдписанй въ чувствомъ щирои благодарности, маємо собѣ за честь прилюдно сповнити. Най Богъ благословить, умножає и прославлює рôдъ графôвъ Сѣмѣнскихъ Левицкихъ—во многая а многая лѣта!

О. Іоаннъ Решетыло. гр. к. парохъ Магерова, *Романъ Сѣдерскій* бурмистръ, *Анзелмъ Роттеръ*, *Кароль Кулинецъ*.

Послѣднй вѣсти.

Є. В. Цѣсарь удѣлявъ дня 23 с. м. авдієнціи въ замку цѣсарскôмъ у Вѣдни. Межи иншими були принятй князь Константинъ Чарторыскій, совѣтникъ министеріяльный Хлендовскій и п. Пьенчиковскій.

Наша Найдостойнѣйша Цѣсарева, прибула на дни 23 с. м. зъ Коринту до Атенъ. Найяснѣйша Панѣ зложила по прибутю визиту королевскои парѣ. Король и королева ôддали визиту, почôмъ Найдостойнѣйша Цѣсарева, користаючи зъ красного мѣсячного вечера, звидѣла дôмъ Шлимана и Акрополисъ.

Зъ Атенъ выѣхала Найдостойнѣйша Цѣсарева вô второкъ по полудни. На двôрци желѣзничôмъ король и королевичъ передали Найд. Цѣсаревой красній китицѣ.

На двôрци присутнй були: посолъ австроугорскій зъ жѣнкою и персональ посольства. Найдостойнѣйша Цѣсарева удасть ся передъ поворотомъ зъ Корфу до Олимпу.

Дневники греческй обговорюють дуже симпатично побутъ Найдостойнѣйшои Цѣсаревои въ Атенахъ. Заперечують, що Найдост. Панѣ также зъ найбôльшимъ узнаньемъ говорила о Атенахъ.

Дебаты италійскои избы надъ буджетомъ, тревали три днѣ, а скôнчили ся признаньемъ довѣрія для габинету. Розправы були надзвычайно оживленй, именно ударено сильнѣйше на габинетъ за єго политику взглядомъ Ватикану, домагаючися въ тôмъ напрямѣ безвглядныхъ требованъ Криспі-ого. Изба зôстала ôдложена до 14 цвѣтня.

Папа выдавъ breve, выстосоване до президіюмъ сторонництва центрумъ въ парламентѣ нѣмецкôмъ. Обговоривши смерть Виндгорста и єго значѣнье для католицкои партіи въ Нѣмеччинѣ, завзыває breve горячими словами членôвъ того сторонництва, щобы вытревали въ спôльнôй борбѣ и не роздѣлювали силъ, такъ потрѣбныхъ Церквѣ.

Справа синоду греко-католического у Львовѣ поступила на дорогу осуществленя. Покликано до працѣ предсинодовои кôлька комисій и вызначено имъ границѣ дѣяльности. Поодинокй справы передано до опрацьованя особнымъ референтомъ. Нагромадженый матеріялъ, около 80 аркушôвъ буде высланый до Риму для затвердженя въ конгрегаціяхъ, почôмъ около 20 вересня, если до часу того рѣчь буде полагоджена, збере ся синодъ, на котрôмъ рѣшеня єпископôвъ будуть оголошенй.

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Вѣдень 26 марта. (Тел. прив.) Найвысшимъ постановленьемъ зъ дня 20 марта, одержала галицка устава краєва о впроваджене краєвыхъ оплатъ консумпційныхъ ôдъ напôѣвъ Найвыжшу санкцію. Устава увôйде въ житьє зъ днемъ 1 липня 1891 р.

Вѣдень, 26 марта, *Fremdenblatt* доносить: Зъ окакіи прибутя до Вѣдня п. Яворского, презеса Польского Кола, мало мѣсце въ присутности презеса габинету гр. Тааффого и Министра Залеского, совѣщанье межи панами Хлюмецкимъ и Пльенеромъ зъ однои, а паномъ Яворскимъ зъ другои стороны и вымѣнюванье гадокъ въ справѣ политичнои ситуаціи при чôмъ стверджено що всесторонна истнуе наклонность утриманя на найблизшôй ссеіи чутя въ справѣ трактованя дѣлъ парляментарныхъ.

Торгъ збôжемъ.

26 марта	Львôвъ	Терно-пôль	Подволо-чиска	Ярославъ
Пшеницяя	8.——8.25	7.85—8.10	7.60—8.—	8.——8.45
Жито	5.85—6.20	5.60—6.—	5.40—5.90	6.——6.35
Ячмѣнь	6.——6.75	5.25—7.—	4.85—6.50	5.75—7.25
Овесъ	6.——6.70	5.80—6.35	5.75—6.20	6.20—7.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ одъ —·— до —·— зл.

Надôслане

Черезъ посредництво Редакція „Народнои Часописи" можна получити слѣдуючй книжки за переказомъ почтовымъ:

Библіотека Проповѣдей Томъ I. свящ. Л. Бобровича. Цѣна 1 зл. 50 кр.

Тогожь автора:

Поученье о набоженьствѣ до Сладчай. Серця Іисусового. Цѣна 15 кр.

Тогожь автора:

Святй Мученики. Исторична споминка зъ 3 першихъ вѣкôвъ христіяньства. Цѣна 20 кр.

Тй книжки могуть Всп. Священники получити за ôдправленье Службъ Божихъ.

Одчвѣательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“
ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає

Знаменитй средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно

Порошокъ до зубôвъ салициловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а також забеспечує ясла передъ всѣми **слабостями.**

!Краєвй!

Краєвй выробы. Краєвй выробы.

чисто льняни выробы корчиньски.

а именно:

Полотна, Вебы, дымы, Обрусы, Серветы, Ручники, Хустки до носа и т. д., суровй и апретованй, поручає въ великôмъ выборѣ по найтаньшихъ цѣнахъ и въ найлучшôмъ родѣ

Центральный Складъ Полотенъ

Перв. Гал. Товариства для краєвого промыслу ткацкого

Пôдъ **„Прядкою“** у Львовѣ, площ Маріяцкій, ч. 1.

!Цѣнники и прôбки франко!

ГАЛИЦКІЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рôкъ.

ЛЮДВИКЪ ГОЛОВАЦКІЙ

перша краєва

ФАБРИКА КОРОБОКЪ

пôдъ ч. 194

въ Замарстиновѣ пôдъ Львовомъ.

ôдъ 12 лѣтъ истнуюча фабрика выраблює, при помочи найновѣйшихъ машинъ, коробочки картоновй всякои якости и всякои величины до вытылокъ для аптикъ, коробочки и касетки до чаю въ друкомъ золотымъ и чорнымъ зô станіолю и безъ тои, коробочки на салярни выробы, до карточокъ візитовыхъ, покрышки на бритвы, якъ також и всяки иншй выробы въ объємъ тои фабрики входячй.

Замовленя выраблює по цѣнахъ низкихъ и въ якъ найкоротшôмъ часѣ. Цѣна за 100 кор. и пачокъ со станіолью и зъ золотымъ друкомъ пôвъ к. 16 зр. 8 зр., чверть к. 9 зр. 4 зр. одна 16 к. 6 зр. 3 кр. безъ станіоли и безъ станіоли и безъ золотого друку въ чорнымъ друкомъ 100 короб. и пôлокъ на пôвъ к. 13 зр. 5 кр. чверть к. 7 зр., 2.50 зр., одна 16 к. 4 зр. 1·50 и т. д.

При бôлшихъ замовленяхъ удѣлає ся ôдповѣдный рабатъ.

ФАБРИКА

Перша галицка — заложена 1877

Л. І. МАЛЕВСКІЙ у Львовѣ

ул. Ôрмяньска ч. 12

поручає выроблюванй въ своѣй фабрицѣ **корки** до бочокъ и бутыльокъ найлѣпшого сорта и дешевшй ôдъ заграничныхъ, також дерево коркове и колеса до меленя пшона, пôдошвы и корочки дамскй. — Перестерѣгаю Вич. Публику передъ пôдроблюваньемъ, не приносячимъ користи.

КОРКÔВЪ КАТАЛЬОНЬСКИХЪ.

Власного выробу кондры на ôвчôй вовнѣ и и баволнѣ ôдъ зл. 4·50 на вяку цѣну до зл. 14 — матерацы волосянй (3 подушолъ) ôдповѣдно до ваги и рода шерсти, ôдъ зр. 16 до 30, вставки пружиновй до ложокъ ôдъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ поручає въ найбôльшôмъ выборѣ **Іосифъ Шустеръ** Львôвъ, ул. Коперника ч. 7. Передѣлку и покрытье старыхъ колдеръ и матерацôвъ принимаю. (1—10)

Купуємо
переношену одѣжь мужеску

но найвысшихъ цѣнахъ и ожидаемо посылокъ пôдъ адресомъ:

Експортъ суконъ

„пôдъ Опавою“

Troppau, österr. Schlesien.

!!Кто хоче набути!!

истинно добрый и не дорогій зегарокъ або зигаръ стѣнный — най удасть ся въ довѣріємъ до новои фирмы годинникарскои

КОНРАДА ШНАЙКАРТА

Львôвъ, ул Галицка ч. 25 (на розѣ улицѣ Валовои).

Фирма та, абы позыскати собѣ ласкавыхъ покупателѣвъ, продає зъ дуже малою корыстію найлѣпшй зигарки славныхъ фабрикъ якъ: Лонґінесъ, Сиґрістъ, Розкопфъ, и иныхъ — такъ золотй и срѣбный — также **зигары** стѣнни. сальоновй, бюровй, будикй и т. д. Власна робѣтня выконує всяку направу точно и дешево такъ мѣсцеву якъ и зъ провинціи. Нова та фирма поручає ся ласкавой памяти Всч. Публики.

найлѣпшій, бо власного выробу

Буліонъ

заряду **Двора Лапшинъ**

п. Бережаны: кильо

№ 00 зъ труфлями 7 зр. 50 к.
„ I досконалый 6 „ 50 „
„ II знаменитый 5 „ 50 „

Буліонъ сей, узнаный найбôльшими повагами лѣкарскими за найлѣпшій, заступає и перевысшає всякй мясни екстракты заграничнй.

Въ торговляхъ лишень въ формахъ **пôдковы зъ крестомъ** спродають сей буліонъ

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тарнополи

поручає



ôдъ злр. 2·50, 3 и 4·30, червонй по 2·50 и 3 злр. Franco бочôлка и порто

Прошу о ласкавй замовленя.

М. В. ТАУБЕРЪ

Заведенье рытовниче и власный выробъ стампиль кавчуковыхъ

тоже и фабрика

марокъ печатковыхъ

ЛЬВÔВЪ, улиця Сикстуска ч. 6.

Замовленя зъ провинціи выконує якъ найскорше.

Окулиста Дръ Ґезанґъ,

б. ельевъ асистентъ и операторъ на окулистичнôй клиницѣ проф. Фукса у Вѣдни.

Львôвъ, ул. Ягайлоньска ч. 2

напротивъ нового гмаху Касы Ощадности.

COGNAC
курацiйный

правдивый французскій

первоpядной фирмы Рищеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылає за послѣплатою

Льеопольдъ Лѣтыньскій,

Львôвъ, ул. Валова 14.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы)

поручає:

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускає фльеґму, реґулює и побуджає травленье, гоить раны жолудка, зтягає соки нездоровй, справяє лагôдный ôдхôдъ и дає добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

П о д я к а.

Вп. Брониславъ Виткевичь аптикарь у Львовѣ.

Честный пане Аптикарю!

Одъ бôльше якъ 10 лѣтъ терпѣла я на нежитъ жолудковый и мимо радъ многихъ лѣкарѣвъ, мимо що року ôдбуваныхъ курацій купелевыхъ, приписаныхъ діетъ ослабляючихъ цѣлый организмъ, перестала я вѣрити въ вылѣченье мое зъ тои нещастнои болѣзни, котра для мене тымъ тяжшою була, що я, маючи родину, чула ся дуже нещастною. Вычитавши въ анонсахъ „Календаря здоровля“ о рôжныхъ оригінальныхъ средствахъ въ Вашôй аптицѣ находячихъ ся, просила я о присланье менѣ Вашого лѣку „Реґуляторъ“. Вже по кôльку дняхъ учула я велике улегченье. Тисненье пôдъ грудьми, котре до зôмлѣня допроваджувало, постоянно устало. До тыждня могла я вже ѣсти стравы, якихъ ôдъ кôлька лѣтъ не употребляла.

Тожь желаю Вамъ Пане, абы всѣ бажаючй найти улегшенье въ ихъ терпѣняхъ такъ були задоволенй зъ ужитя Вашихъ средствъ, якъ я, и такою-же вдячностію були перенятй для Васъ якъ я, а тогды труды Вашй для допоможеня терпячôй людскости не спозвнуть на ничѣмъ.

Зъ поважаньемъ

Сянôкъ 1 липця 1890. **Ядвиґа Келлеръ,**
вдова по официялистѣ приватнôмъ.

СИРОПЪ КОКЛЮШЕВЫЙ

цѣна фляшки разомъ зъ способомъ ужитя 40 кр.

Подяка. Вп. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь въ мѣсци.

Честный Пане!

Кôлька тыжнѣвъ треваючій коклюшь, вычерпавъ вже бувъ всѣ силы трилѣтнои моеи дитины. Я робивъ все, що менѣ раджено—но все на дармо. Напады кашлю були такъ частй и такъ сильнй, що встрясали цѣлымъ организмомъ бѣднои дитины и спонуковали чувати при ней якъ день, такъ нôчь. По кождôмъ такôмъ атаку наступало довге ôддѣлюванье флеґмы, страшне для дивлячихъ ся на муки слабои дитины.

Въ анонсахъ „Литыньского Кальендарь Здоровля“ вычитавъ я о сиропѣ коклюшевôмъ и уживъ средства того, котре вже по кôлькаразовôмъ ужитю зменшило напады кашлю, а фльеґма зъ легкостію ôддаляти ся стала. По ужитю двохъ фляшочокъ навѣ и слѣды коклюша уступили. На пôднесенье заслуг также тое, що дитина охотно дуже заживала тое средство задля приємного смаку тогожь.

Прошу приняти горячу подяку ôдъ ôтця, котрому уздоровили Вы дитину а заразомъ прошу тую подяку розпространити на корысть терпячои людскостй. Зôстаю зъ вдячностію и поважаньемъ Юлій Крейссъ ц. к. надпоручникъ и офицеръ економичный въ шпиталю гарнизоновôмъ у Львовѣ. Львôвъ, 1 Марця 1890.

Груднй зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.